

EN KÖTÜ İYİLİK

Serkan Sakmen
05353801398
tikorehber34 @ hotmail.com

Adım Aziz. 24 yaşındayım. İstanbul'da doğdum ve yaşıyorum. Annemi geçen sene toprağa verdik. Babamla kalıyorum. Unutmuşum. Birde bizim evde "Kezban" diye bir kadın var. O da bizimle yaşıyor. Babamın ikinci karısı, ama babamın ikinci karısı, hiç bir zaman benim ikinci annem olmamıştı ve olamazdı. Evet, açık açık söyleyebilirim, ondan nefret ettiğimi. Babamın hatırı olmasa keserim kafasını hiç acımadan. Evet, bunu yaparım. Benim mutluluğumu bozan birinin, nefesini kesecek kadar kinciyim. Ama hayatta sevdiklerimde var tabi. Babam, bir tanecik sevgilim Betül ve can dostum Ekin. Belki de şuan hayatta kalışım tek sebebi bu üç insan.

Babam olmasa ben belki pislüğün teki olacaktım. Mafya, mafyalığa özenen karaktersiz biri, hapçı, belki de ateist olurum eğer babam bana namazı, Kuran-ı Kerim'i öğretmeseydi. Babam camii imam'ı idi. Arkadaşlarım mahallede maç yaparken ben sokaklardan sigara izmariti topluyorum diye, Camii'nin içinde dayaktan çenemi kırmasaydı babam, kesinlikle pislüğün teki olurum. Anneme sinirlenip arkasından sövmüştüm. Babam da bunu duydu. Beni öldürecek sanmıştım. Ama karşısına alıp kurduğu cümleler beni öldürmüştü zaten. Bende babamın her kelimesinden ders almıştım.

Hayatta ilk ve son seveceğim kızdır Betül. Çocukluk aşkı da diyebiliriz. 8 senedir beraberiz. Annem öldükten sonra bana moral getiren kişidir Betül. Betül yüzünden ben hiç bir kıza bakamadım. Çok kişi beni arzuladı ama benim Betül'üm vardı hayatımda. Köpek gibi seviyordum Betül'ü. O da beni. Çok mutluyum onunla. Onsuz bir hayat olamazdı benim için.

Ekin. Onunla ölüme bile gittim. Atlayacaktık aşağıya. "Sen atlarsan, bende atlarım. " dedi. Sırf onu düşündüğümünden ben atlamadım. Ama o benim elimden Betül'ü çalmaya çalışmıştı. Bunu öğrenince, onu öldürmek istemişim. Ama dayanamadım affettim. Affettirdi bana kendini. Şimdi diyeceksiniz "Nasıl onunla hala arkadaş kalabildin?" diye. Bazen, aşk bile dostluğun gerisinde kalabiliyor.

Bir başka bakıyordum ben dünyaya. Bir anlam taşıyor bakışlarım. Sevdiğimin kılına zarar verilirse dayanamam. Sinirlenirim, dağıtırım her yeri. Kırarım sevdiklerimin kalbini hiç acımadan. Ama sonucunda bir gram pişmanlık olmaz. Yaptığım hiç birşeyden pişman olmadım, olmam.

Pazartesi akşamı idi. Evde, yer sofrası kurulmuş yemek yiyorduk. Babam tam karşımda oturuyordu. Tabağıma çorbamı koydu o kadın. Yüzümde, babama bakarken genellikle mutlu bir tebessüm vardır. Ama gözlerimi ne zaman o kadına diksem. Suratım alevleniyor, gözlerim kin doluyordu her zaman. O kadında bunun farkında idi, tabi ki babamda. Babam benimle çok konuştu. "Yapma böyle evlat, ayıptır, günahdır. "diye. Ama ben ayıpsa da, günahsa da hep böyle kalacaktım. Benim istemediğim birşeyi kimse bana zorla kabullendiremez.

Babam, besmele çekerek başladı çorbasını yudumlamaya. Bende bir kaşık aldım çorbadan ve telefonum çaldı. Arayan Betül'dü. Sofradan kalktım ve odanın dışına çıktım telefonla konuşmak için. Açtım telefonu. Açar açmaz hevesli ve heyecanlı bir ses tonu ile "Aşkım" dedi, Betül. Bende eşsiz ve aşk kokan ses tonuyla "Efendim bir tanem. " diyebildim. Betül bana yarın buluşmamızı söyledi. Her zamanki yerde, her zamanki saatte. Telefonu kapattım tekrar sofraya oturdum. O kadın suratıma nefret dolu bir şekilde bakıyordu.

Babam, "Hayırdır oğlum?" dedi. Babama Betül'ün aradığını söyledim. Babam uzun zamandır bana, artık Betül'e evlenme teklifi etmemi söylüyordu. Bende cesaretimi toplamıştım artık. Kısa bir süre sonra teklif edecektim. Ben bunları düşünürken babam yine aynı şeyi hatırlattı bana. "Tamam" dedim babama. Yarın evlenme teklifi etmeyi düşünüyordum.

Yemeğimi yedikten sonra kalktım sofradan. Saat 21.00 a geliyordu. Dışarı çıktım Ekin'in yanına gitmek için. Karanlık sokaklardan geçerken içimde hep bir tedirginlik oluyordu. "Biri beni takip mi ediyor?" diye arkama baktığımda düşünürüm hep "Acaba şimdi önümü döndüğümde suratıma bir yumruk gelir mi? diye. Ekin ile her zamanki mekânımızda buluştuk. Ekin'e söyledim, Betül'e evlenme teklifi edeceğimi. Çok sevindi ama birşey hiç düşünülmemişti. Evlenme teklifi edecektim ama ortada yüzük yoktu. Kafamız çok karışmıştı. Ne yüzük nede yüzük alacak para bulamıyorduk. Ama benim can dostum Ekin vardı. O gece Ekin ablasının yüzüğünü çaldı. Evet, benim için bunu yaptı. Ne kadar içim rahat etmese de bunu yapmaktan zorundaydık.

O gece saat 1:00 gibi eve döndüm. Eve döndüğümde babam ve o kadın uyuyordu. Hafifte alkollüydüm. Direk odama geçtim. Elime yüzüğü alıp öylece baktım. Gözlerim doldu. Acıyordum halime. Acıyordum Betül'e. Onu mutlu edemezdim ki ben. Kalbimden başka neyim var ki şu hayatta Betül'ü mutlu edecek. . .

Sabah oldu. Betül'ü bekliyordum dışarıda. O güzel yüzü uzaktan gözüktü ve benim suratımda saf bir gülümseme ifadesi oluştu. Ama Betül somurtkan bir şekilde idi. "Neyin var?" sorusunu yanıtsız bırakmıştı Betül. "Otur sana anlatacaklarım var. " dedi. Ben moralimin bozulacağını anlamıştım kesinlikle. Onu dinlememek için elimden geleni yapmalıydım. Çıkarttım yüzüğü. "Artık zamanı geldi prenses. Benimle evlen bir zahmet. " diye bir cümle kurdum. Şaşırmıştı kesinlikle. Bana kurduğu lanet cümle şöyle idi. "Aziz, bir tanem. Dinle bak beni. Biz hep böyle kalacağız, biz evlenemeyiz. Kusura bakma böyle olmak zorunda. Ben geleceği görebiliyorum. Böyle kalalım, daha iyi olur ikimiz içinde. " Sırttım ve birden sert surat ifadesi ile baktım Betül'e. Bu bakışımı çok iyi biliyordu. "Sen bana geleceği gördüğü söylüyorsun ya güzelim. Ben gelecekte dönüyorum ama sen farkında değilsin. Şimdi defol git ulan. " dedim. Gözleri doldu ve birden zırlamaya başladı. Koşarak gitti. Resmen sap gibi kalmıştım. Etrafımdaki kimseyi göremiyordu gözlerim. Sustum çünkü konuşacak adam ve konuşuracak zıkkım yoktu yanımda. Alkol ve Ekin benim içimi döktürüyordu her zaman. Ama sanmayın şeffaflığımla alkolden, sadece birazcık nefretten bu duygusallığımla.

O günün akşamı Ekin'le dertleşmek için bizim evin çatısına çıktık. Bir yandan biralarımızı yudumlarken "Ekin, o sürtük var ya, reddetti beni. Sildim onu artık. Yok, o artık. " dedim ve elimdeki bira şişesini kırıp. "Keseceğim ulan onun kafasını. " deyip öfkeli bir şekilde Ekin'e baktım. Ekin, mal mal suratıma bakıyordu. Hiç şaşırmış hali yoktu. "Ne oldu ulan?" dedim. Gözleri dolup, ağlamaya başladı. Çıldırılmıştım resmen. Ekin'in omuzlarından tutup salladım. "Ne var oğlum? Ne bu halin? Ekin konuşsana kardeşim, hadi konuş ulan. " diyerek ne olup bittiğini öğrenmeye çalışıyordum. Ekin kaldırdı kafasını "Aziz, Betül öldü!" dedi. Güldüm. Yumruğumu sıktım. Vurdum Ekin'in suratına öfkelenip. Yapıştım boğazına, "Ne diyorsun ulan sen? Ne ölmesi ulan? Söyle hadi, şaka de, lütfen kardeşim şaka de. " deyip boynuna sarıldım. Ağlıyordum. Ayaklarım boşalmıştı birden, bitmiştim resmen. O ölmüştü. Ben ise yaşamak istemiyordum.

Uyumadım o gece. Hep düşündüm. Nasıl ölebilirdi Betül? İntihar mı? Diye düşündüm. Hatta kesin gözle baktım. Benim yüzümden intihar mı etti, diye. Ekin'i aradım. Yanıma gelmesini istedim. Bende o arada Betül'ün evine doğru gittim. Öyle bir içim yanıyordu ki, havanın soğukluğunu hissetmiyordu bedenim. Evinin önüne geldiğimde kapı önünde kalabalık vardı. Betül'ün ablası Fidan hüngür hüngür ağlıyordu. Annesi, babası bitmiş bir halde idi. Ekin geldi. "Ekin, ne oluyor abi? Nasıl öldü bu kız? Kimse birşey söylemiyor. Herkes saf gibi

suratıma bakıyor. Kardeşim öğrenelim artık ne olup bittiğini. Aşkım öldü ulan benim, bir tanem öldü. Hayatım bitti. Ben nasıl yaşarım Ekin, sen söyle bana, nasıl?" dedim. Ekin suratıma buz gibi baktı. "Gel Aziz. Ben her şeyi biliyorum. "diyerek bizim evin çatısına çıkarttı beni. "Sadece beni dinle kardeşim. Her şeyi tek tek anlatacağım sana. " dedi ve ben Ekin'i dinlemek üzere kulaklarımı dört açıp, gözlerimi Ekin'e diktim. Ekin anlatmaya başladı.

"Aziz, Betül seni çok seviyordu, yemin ederim çok seviyordu. Ama çok yanlış birşey yaptı. Hatta mecburen, zorla yapıldı ona bu. Betül'ün okuldan bir arkadaşı varmış. Betül'e sırlıslıkla aşık olmuş. Bunu Betül'de biliyordu, ama bize söylemedi hiç. Betül artık bunu reddetmekten bıkmış. En sonunda çocuk Betül'ü bir yere davet etmiş. Betül'de tüm cesaretini toplayıp gitmiş maalesef. Artık benim peşimi bırak demek için. Orada artık ne olduysa. Betül'ü bir şekilde evine götürmüş şerefsiz. Anlattırma işte be, sahip olmuş bir şekilde Betül'e. Bu olay zaten üç ay önce falan oluyor. Betül hamileymiş Aziz. Ailesine anlatmış bu olayı. Bedri amca da evleneceksin onunla demiş. Betül'ün hiç bir suçu yoktu Aziz. Sen ona evlenme teklifi edeceğin günde. O sana bu olayı anlatacaktı ama muhtemelen sen anlatmasına izin vermedin. Ben bütün bu olanları o sabahtan sonra öğrendim. Sana hiçbir şey demedim. Belki hata yaptım ama bunu kendime yediremedim. Seninde başın belaya girmesin istedim. O çocuğu öldürmeye gittim Aziz. Gebertecektim onu. Aldım eniştemin arabasını. Onu bulmaya gidiyordum. Ama işler ters gitti. Betül ile o şerefsizi yolda yürürken gördüm. Kendimden geçmişim Aziz, haplanmışım. Sürdüm arabayı üzerine. Yemin ederim Betül'ü ezmek istemedim Aziz. Ama vurdum ikisine de ve hızlıca uzaklaştım oradan. Şoktaydım. Betül'e vurduğumun farkında bile değildim aylana kadar. İkisi de ölmüş. Affet beni Aziz. Hakkını helal et. Bensiz hep ayakta kal. Mutlu ol. " dedi Ekin. Ama demez olaydı. Çatıdan atladı Ekin, bunları der demez. Bağırdım arkasından. Çok bağırdım. Aşağıya baktım. Atlayacaktım bende. Yapamadım maalesef. Ama duyduklarımın şokundaydım hala. Nasıl kalacaktım bu hayatta bilmiyorum.

Ekin. En iyi arkadaşım. Bana bu yaptığına ne denmeli? Hayatımı mahvetti. Ama düşünüyorum da o hep beni düşündü. Ekin, benim iyiliğim için o çocuğu öldürmek istedi ama benim en değerlimi öldürdü. Buna pişman oldu. Yine benim iyiliğim için, kendini bana affettirmek için öldürdü kendini. En iyi arkadaşım bana bu güne kadar yaptığı iyiliklerden en kötülerini yaptı. En kötü iyilikler benim sonumu getirdi. Ama ben inadına hayatta kalacaktım. İnadına mutlu olacaktım.

Serkan Sakmen
05353801398
tikorehber34 @ hotmail.com